

Sygn. akt *IV Ka 1362/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Tomala

Protokolant: Kamila Michalak

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Andrzeja Paździórko

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r.

sprawy **T. W.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i innych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego (...)

(...) w P.

z dnia 26 lutego 2015 r. sygn. akt VII K 325/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 400 (czterysta) złotych opłaty.

SSO Michał Tomala

Sygn. akt IV Ka 1362/ 15

UZASADNIENIE

T. W. został oskarżony o to, że:

1. w okresie 22/23 maja 2014 roku w godzinach 21:00-06:30 w P. z terenu posesji nr (...) na ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zaparkowanego tam samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 750 zł, czym działał na szkodę A. S., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) sygn. akt III K 116/03 z dnia 15 grudnia 2003 r. za czyn z art. 280 § 1 i 2 kk na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, gdzie karę tą odbywał w okresie od 09 grudnia 2002 roku do 28 lutego 2004 roku i dalej od 28 czerwca 2006 roku do 01 lutego 2011 roku, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

2. w okresie od 18 do 21 lipca 2014 r., w miejscowości S., na ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku gospodarczego poprzez wyważenie okna w wyniku czego utracono mienie w postaci elektronarzędzi tj. szlifierki i wiertarki, 10 sztuk garniturów oraz dwóch gitar o łącznej wartości 15000 zł na szkodę A. W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) sygn. akt III K 116/03 z dnia 15 grudnia 2003 r. za czyn z art. 280 § 1 i 2 kk na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, gdzie karę tą odbywał w okresie od

09 grudnia 2002 roku do 28 lutego 2004 roku i dalej od 28 czerwca 2006 roku do 01 lutego 2011 roku, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

3. w dniu 08 sierpnia 2014 r. w miejscowości S., ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku gospodarczego poprzez wybicie okna w wyniku czego utracono mienie w postaci żyrandoli oraz klamek różnego rodzaju o wartości 600 zł na szkodę A. W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w(...) sygn. akt III K 116/03 z dnia 15 grudnia 2003 r. za czyn z art. 280 § 1 i 2 kk na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, gdzie karę tą odbywał w okresie od 09 grudnia 2002 roku do 28 lutego 2004 roku i dalej od 28 czerwca 2006 roku do 01 lutego 2011 roku, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

4. w okresie od 10 do 11 sierpnia 2014 r. w miejscowości S., ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu w budowie poprzez wyważenie drzwi tarasowych w wyniku czego utracono mienie w postaci radia budowlanego, agregatu malarskiego, zaciskarki do peksów, wkrętarki, szlifierki kątovej, maszyny do kafelek, młota udarowego, gwintownicy, odkurzacza, dwóch siedzisk do krzeseł, 10 puszek farby o łącznej wartości 6050 zł na szkodę A. W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w(...) sygn. akt III K 116/03 z dnia 15 grudnia 2003 r. za czyn z art. 280 § 1 i 2 kk na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, gdzie karę tą odbywał w okresie od 09 grudnia 2002 roku do 28 lutego 2004 roku i dalej od 28 czerwca 2006 roku do 01 lutego 2011 roku, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

Sąd Rejonowy (...)w P. wyrokiem z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt VII K 325/14:

I. oskarżonego T. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku kwalifikowanego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego T. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od 2 do 4 części wstępnej wyroku kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, przy przyjęciu, iż czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw o jakim mowa w art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności'

III. na podstawie art. 91 § 2 kk połączył orzeczone wobec oskarżonego w punkcie I i II części rozstrzygającej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył jego zatrzymanie w dniach 05.06.2014 r. i 03.09.2014 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 400 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając mu rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu za popełnione czyny wymienione w punktach 1-4 części dyspozytywnej wyroku.

Wskazując na powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku polegającą na obniżeniu wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności wraz z warunkowym jej zawieszeniem na podstawie art. 69 § 1 kk (obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku), ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego T. W. okazała się oczywiście bezzasadna, wobec czego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia co do sprawstwa i winy T. W. w zakresie zarzucanych mu czynów nie są kwestionowane apelacją obrońcy oskarżonego i należy uznać je za prawidłowe. Kontrola instancyjna zaskarżonego

wyroku wykazała, iż rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd Rejonowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, dający pełną podstawę do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Sąd Rejonowy zabrał dowody niezbędne do dokonania tychże ustaleń i dowody te należycie ocenił, wskazując, które z nich są wiarygodne i dlaczego oraz dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym. Zarówno ocena zebranych w niniejszej sprawie dowodów, dokonane na jej podstawie ustalenia faktyczne oraz ich uzasadnienie, jak też przyjęta kwalifikacja prawna czynów, nie budzą zastrzeżeń Sądu Okręgowego.

Przechodząc natomiast do oceny zakwestionowanego przez autora apelacji rozstrzygnięcia o karze nie sposób podzielić jego stanowiska o jej rażącej surowości, przejawiającej się zdaniem skarżącego w rezygnacji Sądu Rejonowego z sięgnięcia po instytucję warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd orzekający wziął pod uwagę wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego, a wśród nich przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożenie szczegółowych wyjaśnień, a także wyrażenie żalu, co znalazło odzwierciedlenie w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, w części poświęconej rozstrzygnięciu o karze i wnikliwie je ocenił. To one właśnie pomimo wielości popełnionych przez oskarżonego czynów, ich charakteru, okoliczności ich popełnienia oraz stopnia ich społecznej szkodliwości, słusznie ocenione przez Sąd Rejonowy jako znaczny, skutkowały orzeczeniem wobec oskarżonego adekwatnych kar jednostkowych pozbawienia wolności, w tym tej orzeczonej za ciąg przestępstw, jak i kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem systemu asperacji.

Wynotowane przez autora apelacji okoliczności, nie uzasadniały jednak uwzględnienia jego wniosku o zastosowanie wobec oskarżonego środka probacyjnego - warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zauważyć trzeba, że oskarżonemu została wymierzona kara łączna 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a zgodnie z przepisami obowiązującymi do dnia 30 czerwca 2015 roku instytucję tą można zastosować do kary 2 lat pozbawienia wolności. Jak już zostało wykazane wymiar kary wobec T. W. został ustalony na prawidłowym poziomie. Pomijając jednakże tą okoliczność nie sposób bowiem uznać, aby dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa wystarczające było wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zamieszeniem jej wykonania. Tym bardziej, że oskarżony był już wielokrotnie karany sędownie, a zarzucane mu czyny popełnił w warunkach tzw. recydywy. Skarżący wskazuje, że oskarżony zmienił styl życia, podjął stałe zatrudnienie i deklaruje chęć zakończenia z dotychczasowym mało chlubnym postępowaniem. Wszystkie te okoliczności są co prawda istotne z punktu widzenia prognozy kryminologicznej dotyczącej oskarżonego, nie są one jednak na tyle doniosłe, aby uzasadniać pomijanie innych (wskazanych w art. 53 kk znajdującego zastosowanie do środków probacyjnych na mocy art. 56 kk) nie mniej ważnych dyrektyw, a w szczególności współmierności kary do stopnia winy i do stopnia społecznej szkodliwości czynu, które mają zapewnić sprawiedliwość orzekanych kar oraz społecznego oddziaływania kary (prewencja ogólna).

Należy podkreślić, że oskarżony popełnił zarzucane mu czyny będąc po odbyciu długotrwałej kary pozbawienia wolności. Mimo wieloletniej izolacji więziennej oskarżony dopuścił się kolejnych przestępstw, dodatkowo tożsamy rodzajowo. Takie postępowanie T. W. prowadzi do wniosku, że nie zasługuje on na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. W ocenie sądu odwoławczego póki co nie można prognozować, że oskarżony nie powróci na drogę postępowania naruszającego normy prawa karnego. W związku z tym Sąd Okręgowy przychylił się do stanowiska Sądu merytorycznego, że wykonanie wobec oskarżonego bezwzględnej kary 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą i zadość czyniącą zasadzie prewencji karnej.

Tak dodatkowo argumentując należało wesprzeć stanowisko Sądu I instancji, który (podobnie, jak Sąd odwoławczy) nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego.

Wobec powyższego, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze swoje oparcie znajduje w treści art. 636 § 1 kpk, art. 8 w zw. z art 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.).

SSO Michał Tomala